

فصل دوم:

فروپاشی سازمان و تحت‌الحمایگی بازماندگان

□ اعضای سازمان در میان «عراقی‌ها» و «آمریکایی‌ها»

از جمله برخوردهای دوگانه‌ای که آمریکایی‌ها در عراق نسبت به مجاهدین خلق در پیش گرفتند، آزادی تحرکات و ترردهای مکرر و پیوسته اعضای گروه در زمینه‌ها و حوزه‌های مختلف است. با توجه به قراین و شواهد قطعی، ادعای سازمان مبنی بر حمایت اقشاری از مردم عراق (به خصوص عشایر) از ایشان، بعید نیست آمریکایی‌ها را فریفته و از دوراندیشی و تدبیر دور کرده باشد.

نشریه «الحیة» - چاپ لندن - در یکی از شماره‌های خود، اظهارات یکی از اعضای «شورای شیوخ قبایل عراق را درج کرده بود که ضمن اعلام حمایت خود از سازمان، ادعا می‌کرد مجاهدین خلق «خواستار دموکراسی و صلح» اند. از جمله فعالیت‌هایی که سازمان صورت می‌داد و مسئولان تازه عراقی نیز از فعل و انفعالات آن بی‌خبر نبودند، سرمایه‌گذاری آنها روی برخی از گروه‌ها، احزاب و نحل‌های سیاسی بود تا پس از انتقال دایمی قدرت در عراق،^۱ بر حکومت جدید فشار آورند تا دستور اخراجشان از این کشور را لغو نمایند. از جمله تحرکات دیگری که - آن هنگام به صورت گسترده - گروه رجوی در عراق صورت می‌داد، تلاش در توجیه سیاسی برای ابقای مجاهدین خلق در خاک عراق بود.^۲

در این میان، برخی از قبایل و عشایر حامی صدام، که پیش از این در جریان نقل و انتقالات عمومی

۱. این اتفاق در ژوئن ۲۰۰۴ روی داد.

۲. نقل از «الحیة» چاپ لندن؛ سایت ایران دیدبان، مورخ ۲۴ خرداد ۱۳۸۳/۱۳ ژوئن ۲۰۰۴.

نیروهای سازمان و نیز مقارن انتفاضة شیعیان و شورش کردها در سال ۱۹۹۱ (پس از جنگ اول خلیج فارس) - به تاسی از صدام حسین و دستگاه مخابرات و در اجابت امر آنها - از سازمان حمایت می‌کردند، زمره‌هایی دال بر حمایت مجدد ساز کردند. یکی از این حامیان شیخ دحام مطلق بود که گوشه‌ای از اظهاراتش به نقل از نشریه «الحیة» لندن آورده شد.

در مجموع، مخالفت‌ها بر حمایت‌ها غلبه داشت؛ چرا که نقش و حضور گروه رجوی در عراق، خاطرات تلخی را برای مردم عراق تداعی می‌کرد. دکتر احمد چلبی، رئیس «کنگره ملی عراق» که در شورای حکومت انتقالی نیز حضور داشت، بر ضرورت اخراج این گروه تروریستی از خاک عراق تأکید کرد و گفت: شورای حکومت انتقالی عراق، به طور اجماع، به رسمیت شمردن این گروه تروریستی را غیرقانونی اعلام کرد و تصمیم گرفت که اموال و دارایی‌های آنها را مصادره و ایشان را از این کشور اخراج کند.

گروه مجاهدین و سرکردگان آن باید به دادگاه ویژه تحویل داده شوند؛ زیرا آنها در زمان حکومت صدام رئیس جمهوری سابق عراق، با وی برای سرکوب انتفاضة «شعبیازیه» سال ۱۹۹۱ در جنوب عراق همکاری کرده و مرتکب جرم و جنایت ضدبشری زیادی در حق این مردم شدند. هرگونه وقت‌کشی در اجرای تصمیم شورای حکومت انتقالی و سکوت مقامات دولت موقت عراق در مورد حضور این گروه در عراق و وضعیت غیرقابل قبول امنیتی عراق، درست نیست و به اقدام جدی نیاز دارد.

در پی اظهارات دکتر احمد چلبی، حیدر الموسوی - معاون وی و عضو ارشد کنگره ملی عراق - طی یک گفت و گو با خبرنگار خبرگزاری عصر اظهار داشت:

حکومت عراق، از همان نخستین روز، از حضور گروه مجاهدین خلق در عراق اظهار ناخشنودی کرد؛ چرا که این گروه تروریست است و علیه دو ملت ایران و عراق فعالیت کرده و تا آخرین روز نیز هم پیمان رژیم بعثی بوده است.

پس از تشکیل حکومت موقت عراق، که برخلاف اولتیماتوم قبلی و حتی اخطارهای مکرر، اخراج سازمان از خاک عراق تحقق نیافت، حامد البیاتی - معاون هوشیار زیباری وزیر امور خارجه عراق - در یکی از نخستین اظهارنظرهای رسمی، گفت: عراق مایل است که این گروه داوطلبانه از عراق خارج شود. وی یادآور شد که تمامی افراد و گروه‌های سیاسی رسمی عراق بر این نکته اتفاق نظر دارند که عراق باید عاری از وجود گروه‌های نظامی و شبه نظامی باشد. البیاتی اظهار داشت:

تعداد مجاهدین خلق که در محدوده «قرارگاه اشرف» در شمال بغداد، در نزدیکی کربوک، تحت نظارت ارتش آمریکا به سر می‌برند، به چهار هزار نفر می‌رسد که تاکنون، نه این گروه تمایلی به خروج از عراق نشان داده است و نه هیچ کشور خارجی علاقه‌ای به پذیرفتن آنها دارد... حتی فرانسه، که پذیرای تعدادی از رهبران این گروه بوده، تعدادی از رهبران آنها را در سال گذشته دستگیر کرد...

ایران به آنها عفو عمومی خواهد داد و اعلام کرده است که بخش بزرگی از مجاهدین خلق را خواهد پذیرفت؛ به خصوص آنهایی را که اسیران جنگی بوده‌اند و به آنها (مجاهدین) پیوسته‌اند، ایران تضمین می‌کند که در صورت بازگشت این گروه، خطری متوجه آنها نباشد... اما آنهایی که از دید دولت ایران، جنایتکار محسوب می‌شوند و در حمله علیه مقامات دولت ایران دست داشته‌اند، نمی‌توانند به ایران بازگردند...

شاید بعضی از کشورهای اروپایی آنها را بپذیرند اما دولت عراق از آنها می‌خواهد از عراق خارج شوند تا مانعی در روابط ایران و عراق ایجاد نشود.^۱

حازم شعلان وزیر دفاع وقت عراق نیز، طی یک مصاحبه مطبوعاتی با روزنامه کویتنی «الانباء» صریحاً اظهار داشت که چون عراقی‌ها می‌خواهند در صلح و ثبات زندگی کنند، مجاهدین را اخراج خواهند کرد. وی، در ادامه اظهارات خود، ضمن اشاره به این موضوع که مسئله حضور مجاهدین خلق در عراق یک مسئله داخلی است، افزود:

مجاهدین خلق را ما به وجود نیاورده‌ایم؛ بلکه ما از مخالفین این سازمان به شمار می‌رویم. اینها گروهی بودند که در زمان صدام حسین با ما جنگیدند؛ ولی باید به ما فرصت بدهید که دولت عراق زمام امور را در دست بگیرد. در آن زمان ما اقدام به اخراج این گروه خواهیم کرد؛ زیرا می‌خواهیم در صلح و ثبات زندگی کنیم.

وزیر دفاع عراق در انتهای اظهارات خود، مطلب مبهم و عجیبی عنوان کرد؛ بدین مضمون که البته اگر ایران و آمریکا به توافق برسند که مجاهدین خلق را در خاک عراق از بین ببرند، یک کار کاملاً غیرانسانی انجام داده‌اند!^۲

از سویی دیگر، عبدالعزیز حکیم، رئیس مجلس اعلاى انقلاب اسلامی عراق، طی مصاحبه‌ای با شبکه ماهواره‌ای آمریکایی «الحزبة» (عرب زبان)، حمایت عجیب آمریکا از مجاهدین خلق را نشانه عدم

۱. روزنامه کیهان ۸۳/۴/۱۷: ص ۱۸.

۲. ایران دیده‌بان، به نقل از سایت انوار آن لاین، ۸۳/۵/۲۴ - ۱۴ اوت ۲۰۰۴.

صداقت آمریکا در وعده‌اش نسبت به واگذاری قدرت به مردم در عراق برشمرده. وی در پاسخ به سؤال خبرنگار «الحزبة»، که نظر حکیم را درباره تصمیم واشنگتن به حمایت از مجاهدین خلق پرسیده بود، اظهار داشت:

در کنفرانس گروه‌های مخالف رژیم صدام، که در لندن تشکیل شده بود، تصمیم گرفتیم که تمامی سازمان‌های تروریستی در عراق را از بین ببریم. رژیم صدام، در آن زمان، عراق را تبدیل به چراگاه تروریست‌ها کرده بود. خصوصاً گروه مجاهدین خلق و حزب پ.ک.ک. گروه مجاهدین خلق رفتار بسیار بدی نسبت به مردم عراق داشته‌اند. ما در عراق گورهای دسته‌جمعی زیادی داریم که توسط مجاهدین خلق به وجود آمده است؛ ولی سیاست آمریکا، که عامل بسیاری از مشکلات کنونی نیز هست، در خصوص این گروه اشتباه است. آمریکا باید پیامد و مسئولیت حمایت از این گروه را بر عهده بگیرد. من بار دیگر تأکید می‌کنم که این عمل، یک امر ناپسند به شمار می‌رود و نشان می‌دهد که آمریکایی‌ها در واگذاری قدرت و استقلال به مردم عراق صادق نبودند...

من چند ماه پیش اعلام کرده بودم که اگر گروه‌های تروریستی در عراق باقی بمانند، کم‌کم این تروریست‌ها خود را به کشورهای مجاور خواهند رساند و لذا کشورهای همسایه همواره نگران وضعیت آینده سیاسی عراق هستند و این نگرانی، از دولت و مردم عراق نیست... این است که مبادا عراق به یک انبار سلاح و پناهگاه تروریست‌ها و جنایتکاران تبدیل شود.^۱

عادل عبدالمهدی معاون رییس جمهور عراق و مرد شماره ۲ مجلس اعلاى عراق نیز در مصاحبه‌ای با روزنامه الحیات می‌گوید:

این سازمان یک سازمان غیرقانونی است و قطعنامه‌ها و اعلامیه‌های رسمی بین‌المللی بر ماهیت تروریستی این سازمان و ضرورت ممانعت از فعالیت آن تصریح دارند و ما نیز باید این قطعنامه‌ها را اجرا کنیم. ما به دنبال ایجاد دولتی قانونگرا هستیم و از نظر ما مجاهدین خلق یکی از سازمان‌های تحت فرمان صدام حسین علیه مردم عراق بوده است. این سازمان تروریستی است و قطعنامه‌هایی بین‌المللی و عراقی علیه این سازمان وجود دارد که باید اجرا شود.^۲

از جمله واکنش‌های اعتراضی علیه حضور مجاهدین خلق در خاک عراق، تظاهرات و راهپیمایی جمع کثیری از اهالی شهر «خالص» (از توابع استان «دیاله» واقع در ۶۰ کیلومتری شمال شرقی بغداد) علیه

۱. متخذ از سایت مجلس اعلاى عراق، ۱۰/۵/۸۳ - ۳۱ ژوئیه ۲۰۰۴.

۲. روزنامه شرق ۲۳/۱۱/۱۳۸۴، شماره ۶۹۶: ص ۹ به نقل از روزنامه الحیات.

این گروه بود. شعارهای مکتوب و شفاهی این تظاهرات از این قرار بود:

- «سازمان مجاهدین خلق تروریست است»؛
- «مجاهدین خلق! از کشور ما بیرون بروید»؛
- «دولت [عراق] باید این غده سرطانی ترور و وحشت را از کشور بیرون کند»؛
- «مجاهدین خلق باید محاکمه شوند»؛
- «منافق، برو گم شو!»
- «منافق، هرگز هرگز»
- «جیره‌خوار صدام! از کشور ما بیرون بروید».^۱

□ اعلام تحت‌الحمایگی

روز چهارشنبه ۲۱ ژوئیه ۳۱/۲۰۰۴ تیرماه ۱۳۸۳، سرلشکر جی. د. میلر، معاون فرماندهی نیروهای آمریکایی در عراق، طی یادداشتی که به برخی از رسانه‌ها تسلیم گردید، اظهار داشت: به اعضای سازمان مجاهدین خلق در عراق، از جانب ارتش آمریکا موقعیت «تحت‌الحمایه» اعطا گردیده و به آنها حقوق جدیدی داده شده است. اعلام این خبر به صورت مبهم، سؤالاتی ایجاد می‌نمود که چند روز بعد مجاهدین خلق بدان‌ها پاسخ دادند.^۲

روز یکشنبه ۲۵ ژوئیه ۲۰۰۴/چهارم مردادماه ۱۳۸۳، از سوی دبیرخانه «شورای ملی مقاومت ایران» اطلاعاتی انتشار یافت که با حیرت و شگفتی صاحب‌نظران و رسانه‌های گروهی جهان مواجه شد. مفاد این اطلاعیه حاکی از این بود که فرماندهی نیروهای چند ملیتی در عراق، طی بیانیه‌ای خطاب به ساکنان «قرارگاه اشرف»، موقعیت حقوقی جدید آنها را اعلام نموده است.

در این بیانیه، ایالات متحده آمریکا تأیید کرده است که نیروهای سازمان مستقر در «اشرف»، افراد حفاظت شده مشمول کنوانسیون ۴ ژنو می‌باشند. بر این اساس، کنترل و محدودیت‌های اعمال شده بر مجاهدین برطرف خواهد شد و در عین حال حفاظت از «قرارگاه» اشرف - کماکان - بر عهده نیروهای آمریکایی خواهد بود. در این بیانیه قید شده بود که این موضوع در تاریخ ۲ ژوئیه ۱۲/۲۰۰۴ تیر ۱۳۸۳ به

۱. سایت بازتاب، ۲۱ خرداد ۱۰/۱۳۸۳ ژوئن ۲۰۰۴.

۲. نشریه مجاهد، ش ۶۷۸: ص ۳.

اطلاع کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، کمیساریای پناهندگان ملل متحد و دولت عراق رسیده است. پس از این بیانیه، موافقت‌نامه‌ای تحت عنوان «موافقت‌نامه برای نفرت سازمان مجاهدین خلق ایران در اشرف» امضا شد. موافقت‌نامه مزبور دارای سه بند بود که توسط نمایندگان ساکنان «قرارگاه اشرف» و مقامات ذی‌ربط آمریکایی به امضا رسید. در بندهای سه‌گانه این موافقت‌نامه تأیید و گواهی شده بود که امضاکننده:

(الف) حمایت و مشارکت در تروریسم را رد می‌کند؛

(ب) تسلیحات خود را سال گذشته تحویل داده است؛

(ج) خشونت را رد نموده، به طور غیرقانونی مسلح نخواهد شد؛ در هیچ عمل خصمانه‌ای درگیر نخواهد شد؛ و از قوانین عراق و قطعنامه‌های ذی‌ربط ملل متحد - تا زمانی که در عراق حضور داشته باشند - تبعیت خواهند کرد.

بر اساس موافقت‌نامه مزبور و در جهت تعیین تکلیف یکایک افراد، گزینه‌های مختلفی در برابر آنان قرار گرفت تا یکی از این موارد را انتخاب کنند:

(۱) بازگشت به ایران؛

(۲) پذیرفته شدن در کشور ثالث؛

(۳) درخواست پناهندگی از سازمان‌های بین‌المللی مانند کمیساریای عالی پناهندگان ملل متحد؛

(۴) استمرار اقامت در عراق (باقی ماندن در «قرارگاه اشرف»).

اطلاعه دبیرخانه «شورای ملی مقاومت» مدعی شده بود که در پی قرارگرفتن نیروهای سازمان در برابر گزینه‌های فوق، حدود ۲۰۰ نفر خروج از عراق را انتخاب کردند و تحت کنترل نیروهای آمریکایی به خروجی «قرارگاه اشرف» رفتند؛ ولی حدود ۳۴۰۰ تن از نیروها استقرار در «اشرف» (بند چهارم از چهار گزینه یعنی استمرار اقامت در عراق) را برگزیدند.

	<p>DEPARTMENT OF THE ARMY HEADQUARTERS, SOUTH WEST JORDAN BATTALION ONE CAMP ASHRAF, IRIQ APO AE 91023-0001</p>	
AFRC-CFA-AO-F		01 November 03
SUBJECT: Memorandum of Understanding		
The following articles define the responsibilities of U.S. forces and PMOI with regards to the Exit Facility of Camp Ashraf.		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Persons wishing to leave Camp Ashraf to lead their ordinary life will stay in the Exit Facility due to the decision of U.S. forces to complete a specified interview process for all personnel at Camp Ashraf. 2. As far as the People's Mojahedin of Iran (PMOI) is concerned, these individuals are free to leave Ashraf Camp the moment they decide to leave the camp to lead an ordinary life. 3. In light of the above reasons, the Exit Facility is under the authority of the U.S. forces based in Camp Ashraf. 4. The PMOI will continue to provide living accommodations to those who do not wish to stay at the U.S.-controlled Exit Facility until their specified interview is complete. 5. For humanitarian reasons and upon the request of U.S. forces, the PMOI will continue to provide food, repair needs and other basic supplies for the Exit Facility. 6. Upon the request of the U.S. forces, the PMOI will attend, as much as possible, to the medical needs of individuals staying at the Exit Facility. 7. The Exit Facility is under the authority of U.S. Forces and the rules governing entry and exit to this facility are similar to the regulations outside Ashraf Camp. 8. PMOI liaisons periodically visit the Exit Facility to make sure the personnel based in the facility do not have any shortcomings and to take appropriate measures to provide for their needs, if any. 9. Individuals based in the Exit Facility can meet with their immediate relatives in Camp Ashraf or otherwise write to them. 10. The U.S. Forces will inform the PMOI, if any of the individuals staying at the		
_____ Initials for Mr. Berez		 Initials for LTC Casswell
Page 1 of 2 pages		
<p>Exit Facility wishes to return to the PMOI. The said individual can return to the PMOI, only if the PMOI agrees to this request.</p> 		

قرارداد تحت‌الحمایگی

○ واکنش متناقض وزارت امور خارجه آمریکا

یک روز پس از انتشار اطلاعیه «شورای ملی مقاومت»، آدام ارلی، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، در جلسه مطبوعاتی روزانه، در خصوص تصمیم جدید آمریکا (و به بیان دقیق‌تر، تصمیم نیروهای مسلح آمریکا) به سؤالات خبرنگاران پاسخ گفت. از مجموع مصاحبه آدام ارلی چنین استنباط می‌شود که در پاسخ به خبرنگاران چندان مسلط نیست یا اطلاعات وی ناقص است. وی در توضیح «موقعیت تحت حفاظت» چنین اظهار داشت:

کسی که از موقعیت حفاظت شخصی برخوردار است، به این معناست که تحت حفاظت کنوانسیون ژنو قرار می‌گیرد.

... این یک موقعیت حفاظتی است که مشمول افراد است و نه گروه‌ها و سازمان‌ها. تغییر زیادی پیش نیامده است و اعضای مجاهدین خلق در «اردوگاه اشرف» در کنترل نیروهای چند ملیتی محدود هستند. نیروی چندملیتی تضمین می‌کند که اعضای این گروه‌ها نتوانند تهدیدی نسبت به افراد در داخل و خارج عراق ایجاد کنند. ما با سازمان‌های بین‌المللی و دولت عراق همکاری می‌کنیم تا نهایتاً موقعیتی برای بازگشت این افراد به کشورهای متبوع خود ایجاد شود.^۱

آدام ارلی در جواب به سؤالی مبنی بر اینکه اگر این گروه از نظر ایالات متحده تروریستی تشخیص داده شده است، چرا این موقعیت برای آنها در نظر گرفته شده است؛ با توجه به اینکه با گروه‌های تروریست دیگر، به عنوان نظامیان دشمن، بسیار متفاوت رفتار می‌شود؟ باز پاسخ متشتت و متناقض دیگری داده است:

... این موقعیت حفاظت شخصی مربوط به دخالت آنها به عنوان غیرمتخاصم در جنگ بین ائتلاف و عراق به آنها داده شده است. بنابراین تشخیص داده شد که آنها متخاصم نیستند و به عنوان غیرمتخاصم - با توجه به اختلافات در عراق - در این طبقه‌بندی قرار می‌گیرند. این به عضویت آنها در یک گروه تروریستی مربوط نمی‌شود.

مجاهدین خلق همچنان یک گروه تروریست خارجی است. ما با افرادی که تشخیص دهیم در اقدامات تروریستی مجاهدین خلق دخالت داشته‌اند، مطابق با قوانین موجود رفتار خواهیم کرد...^۲

۱. سایت خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا)؛ متخذ از «آژانس اطلاعاتی وزارت خارجه آمریکا»، مورخ ۲۶ ژوئیه

۲۰۰۴/پنجم مردادماه ۱۳۸۳.

۲. همان.

□ ماهیت حقوقی «تحت‌الحمایگی»

سازمان از برخوردار شدن ماهیت تحت‌الحمایگی استقبال کرده و اظهار مسرت نمود و این مطالب در مصاحبه‌های مختلف سیدالمحدثین مسئول ارتباطات خارجی آنان منعکس شده است.

در توضیح وضعیت تحت‌الحمایگی سازمان و شمول کنوانسیون چهارم ژنو بر این گروه، باید گفت که کنوانسیون چهارم ژنو وظایف و حقوق دولت اشغالگر را در سرزمین اشغالی تعیین می‌کند. بر اساس این کنوانسیون، که بیشتر بر رفتار با غیرنظامیان در زمان جنگ نظارت دارد، «افراد تحت‌الحمایه» کسانی هستند که تحت کنترل یک قدرت اشغالگر یا یک کشور درگیر مخاصمه قرار گرفته‌اند. از مهمترین حقوقی که به این افراد تعلق می‌گیرد، این است که از حمایت اشغالگر در برابر مجازات جمعی و اخراج برخوردارند. تناقضی که در توافق‌نامه پنتاگون (یا فرماندهی نیروهای آمریکا در عراق) و سازمان وجود دارد، این است که در آخر ژوئن ۲۰۰۴ نقش آمریکا به عنوان اشغالگر در خاک عراق تمام شده است؛ یعنی از روزی که فرماندار آمریکایی عراق، پل برمر، مسئولیتش را به نخست‌وزیر دولت موقت، ایاد علاوی واگذار نمود، آمریکا دیگر نقش حقوقی خود را به عنوان «اشغالگر» - طبق همان کنوانسیون ژنو - از دست داد. این تناقض - البته - می‌تواند مفهوم مستتر دیگری را به ذهن متبادر کند و آن این است که آمریکا - در واقع امر - هنوز خود را «اشغالگر» می‌داند.

اما روند اوضاع در عراق جدید و استقرار مرحله به مرحله دولت مردمی که در مقابل همسایه رنج‌دیده و بزرگوار خود ایران، احساس تعهد و دوستی عمیق دارد، آخرین روزه‌های اندک باقیمانده برای خارج ساختن سازمان از وضعیت مرگ و فروپاشی تدریجی را کاملاً محو نمود. بعد از دو دهه پیوند عمیق و همه جانبه سرنوشت رژیم صدام و سازمان رجوی، دیگر نمی‌توان امکان حیات مستقلی برای این گروه از هم پاشیده و متلاشی، متصور بود. سازمان مجاهدین خلق، به فرجام تاریخی خود رسید و میراثی از درد و رنج و خون و عبرت برای تاریخ ایران معاصر بر جای گذارد.